

کنند! می دانند مردم عزم کرده اند که به تلافی همه بدختی های بیست سال گذشته، دنیاپی رها از شر این جانوران اسلامی برای خود و فرزندانشان بسازند. این ترس است که تعدادی از شاگردان وفادار خمینی را «اصلاح طلب» کرده است. این ترس است که امام خامنه‌ای شان را موش و ضعیف کرده است. اگر امروز آن جانور بی شاخ و دم، خمینی، هم زنده بود، ممکن بود، اصلاح طلب، دگر اندیش و طرفدار «مردم‌سالاری اسلامی» شود. تلاش عبیشی است. خودشان هم می دانند. مردم امانشان نخواهد داد.

۲۳ سال راه سخت و پرمشقی سپری شده است. مردم عزیزان بسیاری از دست داده اند. اما در سالگرد انقلاب آنچه که نشاط اینگیر است دیدن صفحه مصمم، فشرده و انبوه دهها اجتماع اعتراضی مردم، معلمان، کارگران و داشجویان است که فریبکاران اصلاح طلب شده را کنار زده اند و راسا پا به میدان گذاشته اند تا به نیروی خود دم و دستگاه جانیان اسلامی را ببرهم ببریند. از انقلاب ۵۷ باید آموخت. از جمله درس‌های این انقلاب یافتن آنچیزی است که باید بجا یک رژیم پوسیده، سرنگون شده و به زیر کشیده شده نهاد. کمونیست ها، برنامه یک دنیا بهتر، سوپریالیسم را دست یافتند که اند، آن را قابل رویت کرده اند. فردای خوشبخت، فردایی است که مردم برنامه کمونیست ها برای رفاه، آزادی و برابری را انتخاب کرده باشند. برای مرخص کردن فوری جریان خمینی و برای ساختن یک زندگی بهتر باید ترسیشان است. می دانند مردم عزم کرده اند که مرخص شان

با چند سال زندان کار دست نمی شود. این عوطف کودکانه را کنار بگذارید.» به نقل از درزنده شماره ۳۹۷ بهمن ۸۰ تصویر نکنند آنچه که خواندید هدیانات یک بیمار روانی، یا هیجانات یک جانی با سابقه است. این فرامین قتل و کشت بنا بود مسامحه بکند، شمشیر نمی کشید تا هفت‌صد نفر را یک و کشتار، خون و خونریزی، دفعه بکشد. در حبس های ما پلاتفرم استقرار یک حکومت هم بیشتر این اشخاصی که هستند اسلامی در یک جامعه غیر مفسدند. اگر ما آنها را نکشیم، اسلامی، ۲۳ سال پیش بود. هر یکی شان که بیرون بروند طاعون حکومت اسلامی مگر آدم می کشند. اینها ... شما آقایان علماء، چرا فقط سراغ احکام نماز و روزه می شد را چرا هی برسد؟ مگر می شد در ایران غیر اسلامی جز از این میخواهید مشتی لات و اوباش را سوار مردم کرد؟

با این قتل عام و تحت این پرچم و پلاتفرم اسلامی، انقلاب ۵۷ شکست خورد. انقلابی که برای آزادی، علیه سانسور و خفغان شکل گرفت، شکست خورد. این انقلاب با پیروزی جریان اسلامی به رهبری خمینی، شکست خورد. عربید کشی و قمه چرخانی خمینی در آن روزها، در شرایطی بود که جریان اسلامی قوی، در قدرت و با اعتماد بنفس بود. یکصد و پیش‌جاه هزار نفر، نسلی از جوانان شکننده شان را بسازند. محاربها باید جنگ پیدا شود، چنان که بیشتر جنگهای اسلام از محاربها پیدا می شد ... پیغمبر شمشیر دارد تا آدم بکشد. ائمه ما علیهم السلام، همگی چندی می‌کنند. آنها تاکید می‌کنند که بودند. همگی جنگی آزادیخواه و کمونیست، را اعدام کردند تا توانستند جامعه اسلامی را نسبت خواهیم کرد، رحمت جدی خود را نسبت رجم کند، همان طور که رسول الله صلی الله علیه دست می برد، حد می زد، رجم می کرد، و همان طور که یهود یتی قریظه را چون جماعتی ناراضی بودند قتل عام کرد. اگر رسول الله فرمان داد که فلان محل را بگیرید، فلان خانه را آتش بزند، داشتند، همچنان عربه می کشیدند و قمه می چرخاندند. اگر «نمش» به خود را باید به قصاص زندگی کرد، زیرا حیات توده زیر تامین کرد، زیرا حیات شان را از این قتل قصاصی خواهید است.

Хмینی ... روزهایی است که خداوند تبارک و تعالی یک زلزله ای را وارد می کند، یک طوفانی را وارد می کند، به این مردم شلاق می زند آدم بشوید. امیرالمومین اگر بنای بود مسامحه بکند، شمشیر نمی کشید تا هفت‌صد نفر را یک و کشتار، خون و خونریزی، دفعه بکشد. در حبس های ما هم بیشتر این اشخاصی که هستند اسلامی در یک جامعه غیر مفسدند. اگر ما آنها را نکشیم، اسلامی، ۲۳ سال پیش بود. هر یکی شان که بیرون بروند آدم می کشند. اینها ... شما آقایان علماء، چرا فقط سراغ احکام نماز و روزه می شد را چرا هی برسد؟ مگر می شد در قرآن میخواهید و آیات قتال را نمی خوانید؟

قرآن می گوید بکشید، بزند، حبس کنید، چرا شما فقط سراغ احکام طرفش را گرفته اید که صحبت از رحمت می کنید؟ رحمت مخالفت با خداست ... محارب یعنی مکان حرب، یعنی مکان جنگ. از محاربها باید جنگ پیدا شود، چنان که بیشتر جنگهای اسلام از محاربها پیدا می شد ... پیغمبر شمشیر دارد تا آدم بکشد. ائمه ما علیهم السلام، همگی چندی نظامی بودند. همگی جنگی آزادیخواه و کمونیست، را اعدام کردند تا توانستند جامعه اسلامی را نسبت خواهیم کرد، رحمت جدی خود را نسبت رجم کند، همان طور که رسول الله صلی الله علیه دست می برد، حد می زد، رجم می کرد، و همان طور که یهود یتی قریظه را چون جماعتی ناراضی بودند قتل عام کرد. اگر رسول الله فرمان داد که فلان محل را بگیرید، فلان خانه را آتش بزند، داشتند، همچنان عربه می کشیدند و قمه می چرخاندند. اگر «نمش» به خود را باید به قصاص زندگی کرد، زیرا حیات شان را از این قتل قصاصی خواهید است.

ما در یک جنبش جهانی مشکل هستیم که بیش از ۴۴ میلیون معلم را دربر میگیرد. امر ما مبارزه برای شرایط بهتر زندگی معلمان و آموزش با کیفیت مناسب برای همه است. این امری است که بین ما و معلمان تمام جهان، از جمله معلمان ایران، پرورش معلمین و دانش آموزان مشترک است. ما آموزش را کلید هر توسعه ای میدانیم.

در هفته های اخیر شاهد بوده ایم که معلمان ایران در تهران و چند شهر دیگر به حرکاتی شجاعانه و فشرده، به اجتماعات و اعتضاباتی دست زده اند. عمل آیات رحمت را در قرآن میخواهید و آیات قتال را نمی خوانید؟

در جامعه ایران مورد بی توجهی قرار گرفته است. ما به برخی خواستهای آنها رجوع می دهیم: اولاً معلمان مبارزه ای را برای شرایط بهتر زندگی، حقوق مناسب و مسکن آبرومند، بپیا کرده اند. اما در عین حال آنها برای حقوق پایه انسانی مانند آزادی بیان و حق تشکل در اتحادیه های آزاد و مستقل مبارزه می‌کنند. آنها تاکید می‌کنند که مبارزه شان برای آزادی و حرمت انسان است و بعنوان آموزگاران ملاحظات جدی خود را نسبت به اوضاع اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ایران ابراز میدارند. آنها بعنوان کسانی که حرفه ای کلیدی را نمایندگی می‌کنند و سی هزار عضو دارد، طی نامه ای به شهروندانی مسئول، نگرانی، درد و خشم خویش را در قبال بی اعتمایی به حقوق پایه ای اجتماعی و انسانی بیان می نمایند.

بعنوان همکاران معلمان ایران، ما مبارزه آنها را اقدامی حیاتی و بالتدبر قللداده می‌کنیم. آنها نمی خواهند منفعالنه نظاره گر نزول حرفه معلمی و بی اعتمایی به آن، بدتر شدن روزافزون اوضاع زندگی خود و فقدان حقوق پایه انسانی برای مردم ایران باشند.

معلمین مراجعه کرده و با تهدید اخراج و زندانی شدن از آنها خواستند از شرکت در تظاهرات روز شنبه خودداری کنند. در مدارس نیز مسئولین آموزش و پرورش معلمین و دانش آموزان را بارها تهدید کردند که اگر در روز شنبه غیبت کنند اخراج خواهند شد. بعلاوه همانگونه که اشاره شد قبل از حرکت معلمین در روز شنبه تمام چهار راههای منتھی به آموزش و پرورش و مسیر عبور معلمین معتبر و دانش آموزان توسط نیروهای انتظامی بسته شده بود. معلمین شیراز علاوه بر خواست افزایش حقوقها و حق مسکن خواهان استغفاری نماینده شیراز در مجلس اسلامی و رئیس و آموزش و پرورش فارس هستند.

اتحادیه سراسری معلمان نروز از مبازات معلمان ایران حمایت کرد

در پی تماس فعالین حزب کمونیست کارگری ایران، با مسئولین بخش بین المللی اتحادیه سراسری معلمان نروز، آنها در جریان مبارزات اخیر معلمان ایران قرار گرفتند. این اتحادیه که یکصد و سی هزار عضو دارد، طی نامه ای به خاتمی از مبارزات اخیر معلمان در تهران و شهرهای دیگر حمایت کرد و از خاتمی خواست که سریعا به خواستهای معلمان جواب دهد. این اتحادیه قرار است ما وضعیت معلمان ایران را با بالتدبر قللداده می‌کنیم. آنها سازمان بین المللی معلمان که ۲۴ میلیون عضو دارد در میان بگذارد و حمایت آنها را هم از اعتراضات معلمان ایران، جلسه نمایندگی خود و فقدان حقوق پایه انسانی برای مردم ایران باشند.

متن نامه بزرگترین اتحادیه معلمان نروز به خاتمه

۳۰ ژانویه ۲۰۰۲ از اتحادیه آموزش نروز به پریزیدنت م. خاتمه درخواست در رابطه با وضعیت معلمان در ایران آقای پریزیدنت "اتحادیه آموزش نروز" را نمایندگی می کنیم که بزرگترین اتحادیه معلمان کشور است و ۱۳۰ هزار معلم شاغل در دوره پیش دستستانی تا سطح هلگا هتلند، رئیس پر آلین، معاون از طریق "اتحادیه بین المللی آموزش" مستقر در بروکسل، کپی: رادیو انترناسیونال

جهت اطلاع عموم

CITIBANK,
آدرس بانک:
Germany

40213 Dusseldorf,
Kasernenstr. 10,

کد بانک در آلمان:
30020900

کد بین المللی بانک:
ffeditiC

شماره حساب در انگلیس:
WPI

دارنده حساب:
شماره حساب:

45 47 79 81
اسم بانک:

Natwest bank
کد بانکی:
60 24 23

شعبه بانک:
Woodgreen

دوستانی که سوالی داشته باشند میتوانند با شماره تلفن و آدرس تلفن: 0044 5902237 آدرس ای میل: AzarModaresi@web.de شماره فکس حزب: 0044 870 1351338 شماره حساب در آلمان: Modaresi شماره حساب: 2208622234 اسم بانک: Privatkunden AG

با توجه به اینکه تعداد زیادی از دوستان طی تماسهای خواهان کمک به امر معالجه منصور حکمت شده اند، بدین وسیله شماره حسابهای زیر را در ارپا و آمریکا به اطلاع‌گیران میرسانیم. در صورت تمایل لطفاً فیش پرداخت را به شماره فکس حزب ارسال کنید.

آذرباد مدرسی
از طرف هیات دائم دفتر
سیاسی حزب کمونیست
کارگری ایران
۵ فوریه ۲۰۰۲

شناخت. جامعه شناسی تحریر طبقات اجتماعی در ایران را باید شناخت. چنانچه مایل و علاقمند بودید میتوانید به نوشته های منصور حکمت در این زمینه ("سیاست سازماندهی ما در میان کارگران"، "حوزه های خوبی و آکسیونهای کارگری" و "در باره عضویت کارگری") مراجعه کنید. اما دوست عزیز متسافنه تصویر شما شباهتهای زیادی به تصویر نیرویی عصیان زده را دارد، که اجتماعی نیست. مکانیسمهای مبارزات اجتماعی و متابولیسم تحولات اجتماعی را نمی بیند و یا نمی شناسد. جامعه را آنطور که هست، آنطور که تغییر میکند، در نظر نمی گیرد. در این تصویر هر چه جامعه سیاه تر ترسیم شود. هر چه جامعه مسخ شده تر بیان شود، پر نقش "پیشتاز" برجسته تر و پر کوکه تر میشود. آیا حذف اعتراضات اجتماعی از سیمای سیاسی ای که شما از جامعه ترسیم کردید ناشی از این نگرش نیست؟ حال اجازه دهد از شما پرسی که این نیروی "آکاه" یا "پیشتاز" قرار است چه آگاهی ای را به میان مردم ببرد؟ خود این نیروی "آکاه" را چه کسی "آکاه" کرده است؟ قرار است راجع به مصائب مردم چه بگویید؟ علت بیکاری و بی حقوقی و استثمار کارگر و ستم بر زن و استبداد را چگونه توضیح خواهد داد؟ آیا خواهد گفت که این مشکلات از زمانی شروع شد که سلطنت سرنگون شد؟ در زمان شاه ایران بهشت بیرین بود؟ آیا قرار است ریشه این مشکلات را در طبیعت آخوندهای بدتر از مغلولها جستجو کنند؟ یا نه به مسائل پایه ای اقتصاد سیاسی جامعه اشاره خواهند کرد؟ سرمایه داری و نظام اسلامی حافظ آن را مسبب وضعیت موجود معرفی خواهند کرد؟ سویالیسم را بمشاهده راه خلاصی از این جهنمی که شما ترسیم کرداید در مقابلشان قرار خواهند داد؟ کدامیک؟ شما بگویید؟ بعلاوه قرار است چگونه این اعتراضات را سازماندهی کنند؟ چه نوع شیوه و چه اشکال سازماندهی را در پیش خواهد گرفت؟ قرار است چه نیروها و کدام نیروها را هماهنگ کند؟ آیا قرار است از چپ و راست بخواهند که در زیر یک پرچم "متحد" شوند؟ مانند آنچه آقای رضا پهلوی میگویید؟ "همه با هم" دیگری؟ کدامیک؟ از اینروست که کماکان معتقlem اول باید مشخص کرد که چه

"فعال" شدن، "سیاسی" شدن باید اول توسط "پیشتراز" آگاه شود. در "بیدار" شود تا فعال شود. در این تصویر نقطه شروع فعالیت از قرار تماس با "پیشتراز" است. کارگر و جامعه جمع عددی اتمهایی هستند که فی الحال مشغول کار بخصوصی در زندگی نیستند. یک اتم ساده که گویا میتوان آن را به هر فعالیتی جلب کرد و به هر مداری کشید. اما در طرف دیگر ما نیروهای "آگاه" را داریم که از قرار عدمت متشکل از دانشجویان و تحصیلکردگان جامعه است. جسور است. مقاوم است. از خود کذشته است. حاضر به استقامت و پایداری و کار سخت و طاقت فریاست و صد البته مجهز است. مجهز به سلاح "آگاهی". این "پیشتراز" خطر میکند. و "رسالت" تاریخی بر عهدداش قرار گرفته است. بی صبر است. بی اعتماد است. حاضر است قهرمانانه آینده اجتماعی خود را فدا کند. بعض شهادت طلب است و یا قرار است از جان خود برای مبارزه "هزینه" کند. و گویا منشاء "انفجار بزرگ" در جامعه است. اجازه دهید برای روشن شدن بیشتر بحث بطور مثال اشارهای به سوت و سازهای درونی کارگران بیانداز. بینید طبقه کارگر یک صفت بدون رهبر و بدون محافل و شبکه رهبران عملی و مکانیسمهای اجتماعی حرکت خود نیست. در هر زمان رهبران عملی کارگری خود را دارد. کارگران با رهبران عملی خود درگیر مبارزه میشوند. طبقه کارگر در بدترین شرایط سیاسی هم به درجات مختلف دارای سوت و سازها و تحرک اجتماعی خود است. بعلاوه مبارزه کارگری محصول تلاش احزاب کمونیستی و کارگری است. یک خصوصیت طبقه ای است که مقاومت و مبارزه در مقابل سرمایه جزء هویت طبقاتی و هر روزهای است. برخلاف تصور سنتی، یک توده بی خط و گنج و فاقد "آگاهی" نیست. طبقه کارگر، در هر مقطع محل تلاقی گرایشات و خطوط فکری و سیاسی و سنتهای مبارزاتی گوناگون است. همانگونه که جامعه دارای گرایشات متفاوت اجتماعی و طبقاتی است. امروز گرایش سوسیالیستی یک گرایش واقعی و گسترده در صوف کارگران است. کوئیستها مبدع و مخترع سوسیالیسم در جنبش کارگری نبودند، بخش پیشو و سازمان یافته این گرایش هستند. این مکانیسمهای اجتماعی را باید

او ضایع ایران کرده است. نگران یک انفجار اجتماعی‌اند. نگران انقلاب دیگری هستند. واقعیت این است که روند مبارزات اجتماعی تماماً قابل پیش‌بینی نیست. جنبش توده‌ای مردم برای سرنگونی بی‌تربید افت و نیزه‌های معینی را از سر خواهد گرداند. پیروزی مردم آزادیخواه محتوم نیست. شکست و پیروزی هر دو محتملند. هر دو ممکنند. پیروزی مردم حاصل تلاشهای بسیار و اراده میلیونی است. اما امروز برخلاف دران گذشته امید و باور مردم به سرنگونی رژیم، امید به خلاصی از وضعیت موجود یک مشخصه سیاسی جامعه است. این مردم برای سرنگونی رژیم اسلامی به حرکت در آمداند. میتوان گفت که این اعتراضات هنوز به نقطه سرنوشت ساز تزدیک نشده است. واقعیتی است. میتوان گفت که طبقه کارگر هنوز بطور سراسری و با پرچم خود به میدان نیامده است. میتوان گفت برای تعیین تکلیف قطعی باید سراسری شود. متشكل شود. متعدد شود. پرچم آزادیخواهی و برابری طلبی را در ابعاد همه جانبه بلند کند. میتوان گفت که کمبودهای سیاری دارد. اما نمیتوان در یک تحلیل واقعیت‌انه این جنبه از واقعیت را کمتر کرد. رژیم اسلامی تمام تلاش را میکند تا این واقعیت دلگرم کنده را نفی کند. سانسور کند. سرکوب کند. اما امروز دیگر حتی قادر نیست آنرا انکار کند. توافق قوای سیاسی به نفع مردم بطور چشمگیری تغییر کرده است. زمانی نه چندان دور دوم خدادیها می‌گفتند بعد از ما مردم دلسرب خواهند شد. خانه نشین خواهند شد. دروغ می‌گفتند. خودشان خانه نشین شدند. نباید این واقعیت سیاسی را علیرغم تمام کم و کاسته‌هایش کمتر کرد. اما آیا این ترسیم اوضاع سیاسی تصادفی است؟ ناشی از ندیدن واقعیات سیاسی چند بعدی جامعه است یا ناشی از نگرش معینی است. به این مسئله میپرداز. **توده‌های ناآگاه، نیروی پیشاهمگ؟**

آقای اصلاحی عزیز تصویری که شما از کار سیاسی و سازمانی ارائه میدهید، به درجاتی به تفکر قدیمی مشی چریکی و چپ سنتی تزدیک است و یا بهتر بگوییم عناصری از همان تفکر و نه الزاماً تمام آنرا در خود دارد. هر چند که به نتایج یکسانی در پاره نخوه فعالیت حاج داود بسر بردن؟ چه تعداد از نزدیکترین دولت‌نام هنوز تکمکهای خپاره رژیم در بدشان است؟ شاید نه؟ شاید واقعاً لازم نباشد. من فکر نمیکنم که باید زندانی شد، تا از زندان و شکنجه مستفر بود. خواهان آزادی بی قید و شرط و فوری تمامی زندانیان سیاسی شد. من فکر نمیکنم باید در صفت اعدام قرار داشت، تا خواهان لغو مجازات اعدام شد؟ آیا همواره باید مستقیماً ترجیه کرد تا درک کرد؟ شما بگویید! انسان بطور واقعی پدیده پیچیده‌ای است. این شاخصها را کنار گذارید. برای پیشروی در عرصه سیاست باید نقد کرد. بحث کرد. تحلیل کرد. سازمان داد. آگاه کرد. متعاقده کرد. هم افق کرد. باور کنید مشتر مתר است. «خارج و داخل» کردن، زندان رفتن و نرفتن، شکنجه شدن یا نشدن، با سابقه بودن و یا کم سابقه بودن، روش مناسبی در عرصه جدل سیاسی آزادیخواهانه نیست.

نیمه خالی، نیمه پر لیوان؟

آقای اصلاحی شما برعی از مصائب بی شمار این مردم مستبدیده و زجر کشیده را با بیانی رسا و تکان دهنده در نوشته‌تان برشمردید. اما آنچه گفتید تنها یک روی سکه است. تمام واقعیت نیست. روی دیگر واقعیت آن تحرک و جنبشی است که به وسعت پنهان ایران در جریان است. در کارخانه در جریان است. در محلات در جریان است. در داشتگاه در جریان است. در خیابان در جریان است. هر روزه در جریان است. چه آشکار و چه پنهان. خود را بصورت اعتصاب، تظاهرات، نافرمانی، زیر پا گذاشتن قوانین اسلامی، درگیری با اویاش بسیجی و هزار و یک کارگری نگاهی بیاندازید. به جنبش شکل دیگر بیان میکند. به جنبش نگاه کنید. مدتی است که این اعتراضات تیتر روزنامه‌های دولتی شده است. انعکاس آن را در نگرانیها و اضطراب سران و ایدئولوگهای رژیم میشود دید. مشکل وزارت اطلاعات شده است. مشکل اویاش بسیجی شده است. مشکل خامنه‌ای و خاتمی و رفسنجانی شده است. هر روز براي مقابله با این جنبش طرح و برنامه می‌ریزند. این جنبش توده‌ای برای سرنگونی بسیاری از مفسران و استراتیستهای غربی را وادار به تغییر ارزیابی از یکسانی در پاره نخوه فعالیت

نوده‌های نآگاه،
میروی پیشاوه؟

این قانون بعنوان یک انسان و بسیج و دسته‌های اویاشن را آزاد، یک شهروند صاحب اختیار ظاهر نمی‌شود. هر قانون کاری است. خشونت فلسفه وجودی این که آزادی تشکل و آزادی اعتراض رژیم را تشکیل میدهد. تروریسم را انکار کند و به رسیت نشناشد، شیوه اصلی اداره و حاکمیت این قانونی ارجاعی و ضد کارگری رژیم است. خشونت این رژیم علیه اراده اکثریت عظیم مردم مبارزه قهرآمیز: شما در نوشتمنان که برای بپیاسی یک جامعه آزاد گفته‌اید: "اگر احساس می‌کنید و برابر پا خاسته باشند، عمل اجتناب ناپذیر است. اما خوشحال می‌شوم که بگوئید کجا و کی کرد، سخت در اشتباهید". مسلماً میدانید که حزب کمونیست کارگری برای سرنگونی خواهید چشمکشتر از ۱۰ نفر از شمول جمهوری اسلامی و برقراری فوری یک حکومت کارگری (جمهوری سوسیالیستی) مبارزه می‌کند. دوست عزیز، آقای اصلاحی، شاید سرنگونی و بزیر کشیدن رژیم بگوئید بسیار خوب. ما انتخابمان را کرده‌ایم. حال بگوئید پاسختان اسلامی یک وظیفه فوری انقلاب کارگری در ایران است. من شخصاً به سوال "چه باید کرد؟" چیست؟ اجازه دهید این بحث را بعد از خونی از دماغ کسی ریخته شود، روش شدن پاسخ شما دنبال کنیم. بزیر بکشیم. اما رژیم ضد بشری با پوزش از طولانی شدن مطلب جمهوری اسلامی بدون اینکه مردم و دیرکرد در پاسخ به شما منتظر زحمتش باز نباشد. در قانون کار جمهوری از سر راه رهایی انسانها کنار نخواهد رفت. پای سپاه و ارتش

قانون کار جمهوری اسلامی و زیر پا گذاشتن آن توسط برخی از کارفرمایان کرده‌اید و اینکه از کارگران دهن بازرس وزارت کار چگونه دهن بازرس وزارت کار را هم با رشوه می‌بندند. در اینکه رژیم "تاکتیکی" میدانید! آیا تلاش می‌کنند از هر گونه قید و بندی که هر درجه از قوانین بر دست و پای سرمایه بگذارد خود را خلاص کنند، تردیدی نیست. همانطور که میدانید دولت دوم خرداد در حال حاضر در دست تهیه لایحه خارج کردن کارگاه‌های "دوستان" ایشان اختلاف دارد و نه الزاماً با پرچمی که ایشان بلند کرده است؟ بنظرم باید توجه کنید که علیرغم اینکه آقای طبرزی چه تصویری از نیروهای دور و نزدیک به خود ارائه میدهدن، اینکه به دنبال "جذب" اصلاح طلبان حکومتی هستند، همانطور که قبل از کتم، ناشی از یک اشتباه محاسبه و یا می‌کند که زبان ندارد، تشکل ندارد و لا جرم اراده‌ای هم از خود ندارد. در قانون کار جمهوری جنبش ناسیونال-اسلامی شرقی. اسلامی کارگر صغیر است و کارفرما ارباب جامعه. کارگر در آن شریه "مدوسا" و مباحث آن

چند نکته دیگر!

آپارتايد چنسی: آقای اصلاحی این جریان ندارید. بنظر با "روش" ایشان در مورد همکاری و جلب نیروهای اصلاح طلب حکومتی بر زنان می‌رود، کم توجه‌اید. به مبارزه برای لغو آپارتايد چنسی چندان توجهی ندارید. امیدوارم که اینطور نباشد. مسلمان میدانید که زن یکی از خصوصیات اصلی این نظام است. این رژیم با شعار "یا روسی یا تو سری" سرکار آمد. نقش زنان و مطالبات ویژه جامعه در این آزادیخواهی در جامعه است. شاید بشود گفت انقلاب آتی ایران به گونه‌ای انقلاب "زنان" خواهد بود. در این مورد توجه‌تان را به آن شریه "مدوسا" و مباحث آن

در خاتمه

دوست عزیز، آقای اصلاحی، شاید سرنگونی و بزیر کشیدن رژیم بگوئید بسیار خوب. ما انتخابمان را کرده‌ایم. حال بگوئید پاسختان اسلامی یک وظیفه فوری انقلاب کارگری در ایران است. من شخصاً به سوال "چه باید کرد؟" چیست؟ اجازه دهید این بحث را بعد از خونی از دماغ کسی ریخته شود، روش شدن پاسخ شما دنبال کنیم. بزیر بکشیم. اما رژیم ضد بشری با پوزش از طولانی شدن مطلب جمهوری اسلامی بدون اینکه مردم و دیرکرد در پاسخ به شما منتظر زحمتش باز نباشد. در قانون کار جمهوری از سر راه رهایی انسانها کنار نخواهد رفت. پای سپاه و ارتش

۱۳۸۰ - ۱۱ دی ۱۳۰۲ - ۱۱ دی

فرم درخواست عضویت در سازمان جوانان کمونیست

در راه مبارزه برای یک جامعه آزاد و برابر به سازمان جوانان کمونیست بپیوندید!

سال تولد:

نام و نام خانوادگی:

آدرس پستی:

تاریخ:

امضا:

: e mail

جوانان کمونیست

نشریه سازمان جوانان
حزب کمونیست کارگری ایران

سرد بیر: شریا شهابی
shahabi_99@yahoo.com

Tal: 001-416 434 1545
Fax :001- 781 735 83 59
E-Mail: shahabi_99@yahoo.com
javanane-komunist@web.de
www.jawanane.org

Address: Jawanan
Postfach 62 05 15
10795 Berlin/
Germany

از این سایت‌ها دیدن کنید:
www.haftegi.com www.rowzane.com
www.wpiran.org www.hambastegi.org
www.wplibriefing.com www.medusa2000.com

به سازمان جوانان کمونیست بپیوندید!